

ogsaa, der gives Huslejenævnene Ret til at forkaste dem, hvis der er et Flertal paa mere end een Stemme for at gøre det. Idet jeg erkender dette, at der kan være Undtagelser, hvor disse frivillige Overenskomster ikke er absolut frivillige, har jeg for mit Vedkommende ikke noget at indvende imod, at Bestemmelsen nu er blevet udvidet til, at Parterne mundtlig overfor Nævnet skal bekræfte Overenskomstens Frivillighed. Saa kan der i alle Tilfælde ikke blive Vanskeligheder af nogen Art. Maa jeg for øvrigt sige med Hensyn til disse Overenskomster mellem Ejer og Lejer i bestaaende Lejeforhold, at der paalægges aldeles ikke Lejeren nogen Tvang. Hvis Lejeren ikke vil gaa med til en ny Overenskomst i et bestaaende Lejeforhold, kan han lade være; saa kan han lade Nævnet fastsætte Forhøjelsen. Og selv om der er fremkommet en frivillig Overenskomst, afskæres han ikke fra at faa en Afgørelse fra Nævnets Side. Derfor synes jeg, at al den Tale, der føres om de frivillige Overenskomster baade fra den ene og den anden Side, er i høj Grad overdreven.

Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger til det ærede 6te Medlem for Maribo Amt, endskønt der kunde være Anledning til at gøre adskillige. Den Tale, han holdt, var ikke uinteressant, men den passede blot ikke til Lejligheden; thi hvis det ærede Medlem skulde have konkluderet ud fra den Tale, han holdt, skulde han have endt med at anbefale sine Partifæller her i Tinget at stemme imod Lovens Vedtagelse, men det ærede Medlem endte med ligesom vi andre at anbefale sine Partifæller at stemme for Loven. Naar det ærede Medlem siger, at det foreliggende er det sletteste Huslejevorslag, som har ligget paa Tingets Bord, er jeg ganske uenig med ham. Jeg vil for øvrigt sige, at naar det ærede Medlem udtaler dette og retter den Bebrejdelse mod Lovforslaget, saa retter han i Virkeligheden derigennem en skarp Bebrejdelse imod sine to Meningsfæller i Boligkommissionen; thi det ærede Medlem, der anser Lejeforhøjelsen med de 20 og 15 pCt. som i saa høj Grad utilstrækkelig, maa jo vide, at hans to ærede Meningsfæller i Boligkommissionen, Landstingmand, Borgmester Godskesen og det ærede 8de Medlem for Odense Amt (Egil Jørgensen), har sammen med hele den øvrige Boligkommission indstillet denne Forhøjelse af Lejen. Jeg ved ikke, om det ærede 8de Medlem for Odense Amt ønsker at være disse Bebrejdelser overhørig. Jeg finder dem ubillige.

Det ærede Medlem fremdrog et Eksempel paa, hvor uhyre Husejernes Udgifter

var steget, og nævnedes, tror jeg, at alene Opsætning af Vaske i en Ejendom havde gjort, at Ejeren forrentning af den Kapital, han havde indestaaende i Ejendommen, var gaaet ned med 3 pCt. Men han havde i Forvejen 13—14 pCt. af sine Penge, og det gik altsaa ned til 10—11 pCt. Det er een Side af Sagen. Men det Eksempel siger overhovedet ikke det ringeste; thi det kommer an paa, hvor stor Kapital vedkommende havde anbragt i Ejendommen. Det er det, der er bestemmende for, hvor meget Forrentningen forrykkes.

Hvad angaar Spørgsmaalet om at faa udjævnet Forholdet imellem Lejen i de ældre Ejendomme og i de nye er vi alle sammen klare over, at det er en Opgave, som der skal tages fat paa, og som det forhaabentlig vil lykkes at løse. Jeg tænker ikke, at jeg røber nogen Hemmelighed, naar jeg siger, at dette Forhold overvejes indgaaende indenfor Boligkommissionen og vil blive overvejet yderligere i den nærmest kommende Tid. Men det er paa den anden Side en Opgave af en saa vidtrækkende Karakter og saa vanskelig at løse, at jeg tror, at vi aldeles ikke vil kunne løse den ved en Revision, og navnlig ikke ved en saa hurtig Revision som den, vi nu maatte have af den midlertidige Huslejelov.

Niels Petersen: Den ærede Ordfører for det konservative Parti (Asger Karstensen) optraadte fra først til sidst i sin Tale som ensidig Repræsentant for Grundejerne — ja, lige til Slutning kom han ogsaa med nogle Bemærkninger om Lejerne, men i øvrigt var hans Tale fra først til sidst et ensidigt Indlæg for Grundejerne. Det ærede Medlem udtalte sig paa en helt melodramatisk Maade, og hvis der var Grundejere til Stede her, har de maaske nok kunnet føle sig rørt over den Maade, hvorpaa det ærede Medlem — maaske ikke ligefrem græd, men hans Stemme rystede i alt Fald i en betænkelig Grad, hver Gang han nævnedes de forskellige Udgifter, som efterhaanden er kommet til at hvile paa Grundejerne, saa at disse bogstaveligt talt ikke vidste, hvordan de skulde klare sig. Hvad gik der ikke med til Reparationer! Nu foretages der jo Reparationer i saa godt som enhver Lejlighed i København — Lejerne kan ligefrem ikke undgaa disse Reparationer —, man indser altsaa, hvor uhyre kraftigt disse Udgifter kommer til at hvile paa Ejerne.

Man forstaaer, at naar det ærede Medlem i den Grad føler sig som Repræsentant for Grundejerne, maatte han komme i stærk Bevægelse, saa snart der blev gjort nogle